

OSNOVNA ŠKOLA

Vježbenica za razvoj čitalačkih vještina od 1. do 4. razreda

PRIREDILA: Maja Hmelina

Uvodnik

Dragi roditelji, učitelji i logopedi,

za vas smo pripremili vježbenicu za razvoj čitalačkih vještina za djecu od 1. do 4. razreda osnovne škole. U njoj je 27 priča i slikopriča s pitanjima o razumijevanju pročitano koje su nam ustupili logopedi iz cijele Hrvatske.

Uz ove priče s djecom možete razvijati njihovu tehniku čitanja, tečnost, vježbati razumijevanje pročitano, izdvajanje bitnog od nebitnog te pisanje.

Vježbenica je doprinos svih nas međunarodnom tjednu svjesnosti o disleksiji. Omoguru tim kao i svi autori svaki dan pridonose olakšavanju, poboljšavanju i poticanju čitanja. Ovom prilikom smo željeli zajedničkim snagama skupiti vrijedne materijale u vježbenicu čime bi olakšali rad s učenicima i pružili podršku svima koji svakodnevno rade s djecom s disleksijom. Vjerujemo da će dostupnost materijala uključenih u ovu vježbenicu svoju vrijednost imati i dugo nakon ovog tjedna disleksije.

Zahvaljujemo logopedima koji su nam ustupili svoje tekstove:

Ana Abramović, Maja Balija Mećar, Lucija Božajić Golem, Mario Dilberović, Marija Dukarić Kolarek, Vesna Ivančević, Ines Jagodić, Josipa Jurjević, Maja Kelić, Marijana Kovačić, Mirjana Lenček, Melanie Mlinar, Ivana Srebačić Lončar, Hana Tomčić, Antonija Vicković, Maja Vincek Slunjski, Vanja Uzelac, Petra Žuvela.

Maja Hmelina

Sadržaj

1. i 2. razred

3. Nogomet i geografske karte
5. Pažljivo hodaj
6. Nogometaši
7. Morska
8. Vjeverica i vrana
9. Poslije škole
10. Lana
11. Ivin povratak u školu
12. Djed Dalibor
14. Baka i unuka
15. Prijatelji
16. Stiže zima
18. Edi i djed
20. Laki

3. i 4. razred

22. Smetlarko
26. Nešto izgubljeno
33. Zar se zaista treba učiti?
35. Voćna priča
37. Fluto i njegov nos
41. Lota nije voljela učiti
43. Priča o kaputu
45. Borna je krenula na put
47. Tri kapljice
50. Tigrasti slon
52. Prijateljstvo vjeverice Ratke i zeca Brzog
54. Neobičan san
57. U selu vrtnih patuljaka

Nogomet i geografske karte

Idem u drugi razred. U mome razredu ima puno .

Na satu hrvatskog jezika čitamo i , na satu glazbene kulture , na likovnome , a

na matematici računamo. Ponekad glasno što smeta Borni. Učiteljica nam je objasnila da je

Borna drugačije doživljava oko nas. Asistentica Maja pomaže Borni u učenju. Borna jako voli

i zna nabrojati glavne gradove svih država. Kako li ih je uspio zapamtiti? U razredu se nalaze atlasi koje

Borna često lista. Najradije razgovara o glavnim gradovima i ne zanima ga .

Moji prijatelji i ja volimo , ali ne znamo ništa o .

Mi smo od Borne puno naučili. Naučili smo da možemo

 različite stvari. Naučili smo da nam mogu smetati različite stvari. I to je u redu. Ne možemo biti svi isti.

Borna nam je pomogao da naučimo riječ
različitoš, a mi ćemo njemu pomoći da mu bude
ugodno s nama u razredu.

Pažljivo hodaj

Jučer je padala kiša. Cesta je mokra. Ana je hodala. Poskliznula se. Razbila je koljeno. Plakala je. Mama ju je zagrlila. Ana je bolje.

---

1. Što je jučer padalo?
  2. Tko je hodao cestom?
  3. Zašto je Ana pala?
  4. Što je Ana razbila?
-

Nogometaši

Mirko je igrao nogomet. Njegov prijatelj Alen je bio golman. Mirko je pucao po голу. Alen je obranio.

Mirko je zabio samo dva gola. Dječaci su se odlično zabavljali.

1. Kako se zovu prijatelji?
  2. Tko je golman?
  3. Zašto je Mirko zabio samo dva gola?
-

Morska

Nikola ide na more. Ponio je punu torbu stvari. Uzeo je: kupaće gaće, ručnik, naočale za ronjenje i kremu za sunčanje. Jedva čeka da skoči u more i izroni školjke.

---

1. Kamo ide Nikola?
  2. Što će Nikola izroniti?
  3. Znaš li ti plivati?
-

Vjeverica i vrana

Vjeverica skače po granama. Odjednom je doskočila na suhu granu. Počela je padati. Na sreću pala je u gnijezdo. Ptica vrana je spasila vjevericu. Vjeverica joj je zahvalila i dala tri kestena.

---

1. Tko nije pazio?
  2. Kamo je pala vjeverica?
  3. Kako je vjeverica zahvalila vrani?
-

Poslije škole

Ivan i Leon su poslije škole otišli u park. U parku su sreli svoje prijatelje iz škole. Svi zajedno su zaigrali skrivača.

---

1. Tko je otišao u park?
  2. Kada su Ivan i Leon otišli u park?
  3. Koga su dječaci sreli u parku?
  4. Koju igru su igrali?
-

Lana

Danas je Lana sama kod kuće. Mama i tata su na poslu.

Lana je gladna. Ona je otišla u pekaru. Tamo je kupila dva bijela peciva.

Onda je otišla u dućan. Tamo je kupila salamu. Doma je to sve pojela.

1. Kako se zove curica?
  2. Gdje je Lana?
  3. Kamo je Lana otišla?
  4. Gdje je kupila salamu?
  5. Što je sve pojela?
-

Ivin povratak u školu

Nakon dugog i ljeta polako stiže .

 Iva je svoje ljeto provela na .

Igrala se u , kupala se, a na plaži je veći dio dana sakupljala sitne . Iva voli provoditi vrijeme sa

svojim jedući . Nakon vrućih ljetnih dana Iva

kreće u . Kupila je novu i , a najviše ju

je razveselila nova . Ivina željno je iščekivala

svoje . Iva je sretna što će napokon vidjeti stare

. Veseli se čitanju , pisanju i učenju. Ivin

najdraži predmet je na kojem voli crtati .

U svoje slobodno vrijeme uči svirati , a nakon

uvijek odlazi u igra . Prije spavanja

popije i utone u lak san jer sutra je novi školski dan.

Djed Dalibor

Dante ima djeda.

Djed se zove Dalibor.

Djed Dalibor je jako dobar.

Djed Dalibor je dimnjačar.

Djed čisti dimnjake.

Dante jako voli svog djeda Dalibora.

Dante ima _____.

Djed se zove _____.

_____ Dalibor je jako dobar.

Djed Dalibor je _____.

Djed _____ dimnjake.

Dante jako _____ svog djeda Dalibora.

1. Kako se zove dječak?
  2. Koga ima dječak?
  3. Kako se zove dječakov djed?
  4. Što djed radi?
-

Baka i unuka

Baka Tena ima unuku Paulu. Njih dvije subotom ujutro idu na bazen. Paula najviše voli kada nakon kupanja jedu sladoled od jagoda.

---

1. Kako se zove unuka iz priče?
  2. Kamo idu baka i djevojčica?
  3. Koji dan se spominje u priči?
  4. Koji sladoled Paula voli?
-

Prijatelji

Pas Pinki i mačka Rosa su rano ujutro otišli u šetnju. Na putu su vidjeli puno crvenog cvijeća i dva leptira. Leptiri su bili veliki i šareni.

---

1. Kako se zove mačka iz priče?
  2. Kada su pas i mačka otišli u šetnju?
  3. Koliko leptira su vidjeli?
  4. Kakvi su bili leptiri?
-

STIŽE ZIMA

STIGAO NAM JE MJESEC PROSINAC, A S NJIME I ZIMA.

IZ OBLAKA SU SE SPUSTILE MALE BIJELE .

POZVALE SU DJECU DA IZAĐU IZ NA

GRUDANJE I .

SVAKO DIJETE NA GLAVU JE STAVILO ,

A OKO VRATA TOPLI .

RUKE SU UGRIJALI , A NOGE TOPLIM .

DJECA SU VESELO RADILA .

PREPIŠI PRIČU TAKO DA UMJESTO SLIKA NAPIŠEŠ ODGOVARAJUĆU RIJEČ.

1. S KOJIM MJESECOM JE STIGLA ZIMA?
  2. ŠTO SE SPUSTILO IZ OBLAKA?
  3. ŠTO DJECA RADE ZIMI, KADA PADNE SNIJEG?
  4. KAKO SE MORAMO OBUĆI ZA ZIMU?
  5. ŠTO SE MOŽE SAGRADITI OD SNIJEGA?
  6. KAKO TI PROVODIŠ ZIMSKE PRAZNIKE? NAPIŠI I NACRTAJ!
-

TO JE EDI . IMA ŠEST GODINA. ŽIVI U GRADU.

EDI IMA DJEDA. DJED SE ZOVE NINO.

TO JE DJED NINO . ON ŽIVI NA SELU.

EDI VOLI IĆI KOD DJEDA. NA SELU MU JE LIJEPO.

DJED IMA MALU KUĆU, ALI IMA VELIKI VRT.

U VRTU RASTE RAZNO VOĆE I POVRĆE.

EDI JAKO VOLI ŠLJIVE. JEO BI IH SVAKI DAN.

DJED NINO NE ŽIVI SAM. NA SELU IMA PUNO

ŽIVOTINJA.

U VELIKOJ ŠTALI ŽIVI KONJ LENI. EDI GA VOLI

JAHATI.

ZAJEDNO JURE PO LIVADI. TADA JE EDI JAKO

SRETAN.

EDI JEDVA ČEKA VIKEND DA ODE POSJETITI

DJEDA!

1. KAKO SE ZOVE DJEČAK U PRIČI?
  2. KOLIKO EDI IMA GODINA?
  3. GDJE ŽIVI DJED NINO?
  4. ŠTO EDI VOLI JESTI KOD DJEDA?
  5. TKO ŽIVI U VELIKOJ ŠTALI?
-

Laki

Laki je zahvalan pas prepun ljubavi. Pripada pasmini tibetanski španijel.

Izgledom je vrlo sličan pekinezeru, ali je mirnije naravi.

Nizak je i ima dugu, svijetložutu dlaku. Krase ga velike smeđe oči i najslađa njuška na svijetu. Rep mu je kitnjast. Kada je sretan ili uzbuđen maše s njime te izgleda poput vjeverice.

Laki nije previše zaigran. Najviše se voli odmarati u svom mekanom krevetu.

Kada je vani u prirodi, postaje pravi istraživač. Trči brzinom munje. Društven je, voli posvuda njuškati i javljati se ostalim psima.

Jako voli pseće poslastice te šunku i jogurt. Ponekad se boji glasnih zvukova poput grmljavine ili vatrometa.

Laki je odan i privržen svojim vlasnicima te se često voli maziti. Vlasnici Lakija nazivaju „Dlakavim klupkom sreće“ jer je obogatio i uljepšao njihov život.

1. Kojoj pasmini pripada pas Laki?
  2. U nekoliko rečenica opiši kako Laki izgleda.
  3. Kako se ponaša kada je u prirodi?
  4. Što najviše voli jesti?
  5. Čega se boji?
  6. Prepiši rečenicu iz koje doznaješ da Lakijevi vlasnici jako vole Lakija.
-

Smetlarko

Bila jednom jedna djevojčica po imenu Emili. Emili je imala tri godine. Imala je i stariju sestru Katju. Djevojčice su se po cijele dane voljele igrati u svojoj sobi no nikako nisu voljele pospremati igračke nakon igre. Jednog dana, mama im je ispričala jednu sasvim neobičnu priču.

Bilo je to o jednom čudnovatom, ali vrlo vrijednom stvoru koji se zvao Smetlarko. Smetlarko je jako volio nered. Njegov posao bio je pronaći nered i uzeti ga sa sobom u svoju daleku zemlju Neredarija. Posebno je volio dječje sobe. Te sobe su gotovo uvijek sadržavale barem malo nereda. Makar negdje u nekom kutku. I tako svaku večer, kad bi djeca zaspala, Smetlarko bi upalio svoj veliki kamion i došao do najzmazanije dječje sobe i...? Nered bi čudnovato nestao. No, s neredom bi nestale i igračke koje su ostale nepospremljene. Tako su se u Neredariji našle svakakve stvari poput: lutkica, vatrogasnih vozila, kockica i slagalica, čak i slikovnica. Sve stvari koje su ostale nepospremljene Smetlarko bi usisao i odvezao u svoju zemlju. Tamo bi ih razvrstao i lijepo pospremio.

Nijedno dijete nikad nije vidjelo Smetlarka. Samo su ujutro primijetili da im neka od omiljenih igračaka nedostaje. Stoga je svako dijete vrijedno navečer posprevalo svoje igračke kako ih ne bi dohvatio Smetlarko.

Nakon što su čule priču o Smetlarku, djevojčice su odmah krenule pospremati svoje igračke. Sve su pospremile u nekoliko minuta. Kada bi Emili i Katja zaboravile pospremiti igračke, mama ih je podsjetila na priču o Smetlarku. Čak su

i nacrtale Smetlarka i zalijepile crtež na vidljivo mjesto kako bi se mogle podsjetiti da će im on pomoći pospremiti igračke ako to ne učine same.

Pospremaš li ti svoje igračke nakon igranja? Ili će ti Smetlarko pomoći?

Bila jednom jedna _____ po imenu Emili. Emili je imala ____ godine. Imala je i _____ sestru Katju. Djevojčice su se po cijele dane voljele igrati u svojoj _____ no nikako nisu voljele pospremati igračke nakon igre. Jednog dana, _____ im je ispričala jednu sasvim neobičnu _____.

Bilo je to o jednom čudnovatom, ali vrlo _____ stvoru koji se zvao _____. Smetlarko je jako volio _____. Njegov posao bio je pronaći nered i uzeti ga sa sobom u svoju daleku zemlju _____. Posebno je volio dječje sobe. Te sobe su gotovo uvijek sadržavale barem malo nereda. Makar negdje u nekom kutku. I tako svaku večer, kad bi djeca zaspala, Smetlarko bi upalio svoj veliki _____ i došao do najzmazanije dječje sobe i...? Nered bi čudnovato nestao. No, s neredom bi nestale i _____ koje su ostale nepospremljene. Tako su se u Neredariji našle svakakve stvari poput: lutkica, vatrogasnih vozila, kockica i slagalica, čak i _____.

Sve stvari koje su ostale nepospremljene Smetlarko bi usisao i odvezao u svoju zemlju. Tamo bi ih _____ i lijepo pospremio.

Nijedno dijete nikad nije vidjelo Smetlarka. Samo su ujutro primijetili da im neka od omiljenih igračaka _____. Stoga je svako dijete vrijedno navečer pospremljalo svoje igračke kako ih ne bi dohvatio Smetlarko.

Nakon što su čule priču o Smetlarku, djevojčice su odmah krenule _____ svoje igračke. Sve su pospremile u nekoliko minuta. Kada bi Emili i Katja zaboravile pospremiti igračke, mama ih je podsjetila na priču o Smetlarku. Čak su i nacrtale Smetlarka i zalijepile _____ na vidljivo mjesto kako bi se mogle podsjetiti da će im on pomoći pospremiti igračke ako to ne učine same.

Pospremaš li ti svoje igračke nakon igranja? Ili će ti Smetlarko pomoći?

1. Kako su se zvale djevojčice iz priče?
  2. Što su djevojčice voljele raditi?
  3. Tko je djevojčicama ispričao čudnovatu priču?
  4. Kako se zvao stvor koji je pospremao igračke?
  5. Što je Smetlarko jako volio?
  6. Kako se zvala zemlja u koju je Smetlarko odnosio igračke?
  7. Što je Smetlarko radio s igračkama koje je uzeo?
  8. Kako su si djevojčice pomogle da ne zaborave na Smetlarka?
-

Nešto izgubljeno

Školsko zvono zazvonilo je točno deseti puta tog dana. Školskim hodnicima ubrzo su zavladao žamor i buka. Osim glasnih uzvika oduševljenja, hodnike su zarobili i zvukovi otvaranja ormarića. Cvilili su zatvarači na torbama i jaknama. Lupale su knjige dok su same od sebe uskakale u pretince torbi, letjele su papuče na sve strane svijeta.

A onda opet, još većom brzinom, nestalo je gužve, galame i kaosa. Nestalo je i đaka. Nije više bilo ni prvašića, ni drugaša, trećaša, četvrtaša, sedmaša, osmaša ni šestaša. Pustoš u podrumu, na prizemlju i prvom katu. Na hodniku drugog kata pokraj vrata knjižnice zaostala još samo dva petaška pogleda zaokupljena traženjem.

Što je nestalo? Možda knjiga, možda bilježnica, mobitel, torba ili jakna. Ipak, odaje ih pomahnitalo otvaranje i zatvaranje ormarića za obuću. Nestale su, dakle, cipele. Ili možda čizme, štikle, japanke, sandale ili tenisice?

Nema mojih tenisica – povikao je tužno Leon teti spremačici koja je prolazila noseći prazne kutije od užine. Iz čiste samilosti ona je odmah ispustila kutije iz kojih se istresla šećerna prašina kao posljednji dokaz krafni za užinu. Potom je iz zbornice pozvala i dvije učiteljice. A onda se tu našla i gospođa s porte, pa domar... Traži, traži, možda ćeš i naći... **Jer tko traži, taj i nađe.**

Sada je pretražen i svaki kutak škole od podruma do potkrovlja. I tko zna tko bi sve bio sudionik ove potrage da sve nije prekinuo Leonov tata koji je na mjesto zločina stigao s rezervnim tenisicama.

Nije preostalo ništa drugo nego završiti potragu za taj dan. **Samo je bitka izgubljena** (točnije tenisice), **ali ne i rat** – mislio je Leon i u sebi počeo kovati plan kako vratiti svoje tenisice.

Sljedećeg dana nastavljena je potraga po razredima, ali ni ovog puta **trud nije urodio plodom**. Kako do kraja dana nisu stizale nikakve vijesti o tenisicama, Leon je konačno odlučio **uzeti stvar u svoje ruke**: napisati poruku onome nekome (osoba X) tko je uzeo ono nešto što je pripadalo njemu.

U poruci je pisalo sljedeće: Ovu poruku posvećujem **paunu koji se okitio tuđim perjem** i poručujem mu da se ne ljutim ako je perje posudio samo privremeno.

Sljedećeg dana Leona su ispod klupe dočekale tenisice s porukom: **Teško je hodati u tuđim cipelama**. Ipak, hvala ti na posudbi i oprost.

Točno ili netočno?

Zvono je označilo kraj zadnjeg sata. T N

Na hodnicima nije bilo više nikog osim dva učenika petog razreda. T N

Leon će kući otići u tenisicama koje mu je donio tata. T N

Potruga za izgubljenim tenisicama trajala je tri dana. T N

Nakon neuspješne potrage prvog dana Leon je pomislio kako neće pronaći svoje tenisice. T N

Napiši riječi suprotnog značenja!

izgubljeno / _____

buka / _____

tražiti / _____

tuđe / _____

posljednji / _____

Objasni značenje sljedećih riječi!

Što znači biti oduševljen?

- a) zadivljen
- b) sretan
- c) nezadovoljan

Što je pustoš?

- a) Prazno mjesto
- b) Mjesto na kojem ima puno ljudi
- c) Mjesto gdje nema ljudi

Koja riječ ima isto značenje kao i riječ samilost?

- a) dobrodušnost
- b) suosjećanje
- c) milost

Koja riječ ima slično značenje kao i riječ rezervno?

- a) rezervirano
  - b) dodatno
  - c) suvišno
-

Objasni značenja sljedećih izreka!

Uzeti stvar u svoje ruke znači:

- a) Primiti neku stvar u ruku.
- b) Primiti nekoga za ruku.
- c) Pokušati riješiti problem na način na koji mislimo da je najbolji.

Okititi se tuđim perjem, znači...

- a) Uzeti perje i staviti ga na sebe.
- b) Nacrtati perje po sebi.
- c) Pripisati si nečiju zaslugu.
- d) Uvjeriti druge da je nešto tuđe zapravo naše.

Samo je bitka izgubljena, ali ne i rat, znači...

- a) Ako izgubimo samo jednu bitku u ratu, sigurno ćemo izgubiti u ratu.
- b) Jedan poraz ne znači nužno i poraz u cijelom ratu.
- c) Svaka izgubljena bitka znači poraz u ratu.

Tko traži, taj i nađe.

- a) Ako tražiš, naći ćeš.
- b) Ako ne tražiš, pronaći ćeš.
- c) Ako tražiš, nećeš naći.

Trud nije urodio plodom.

- a) Netko se nije dovoljno potrudio
  - b) Urod nije bio dobar.
  - c) Trud je bio uzaludan.
-

Zar se zaista treba učiti?

Danka se mnogo puta pitao zašto odrasli stalno govore djeci da treba učiti, a nikada ne pričaju kako su i jesu li oni baš mnogo učili.

Eto, neki je dan u ladici koju mama naziva „ona s dokumentima“, tražeći svoju đачku knjižicu, pronašla tatinu svjedodžbu iz srednje škole. A na tom papiru su pisale same dvojke i jedna trojka. Ta trojka je bila iz tjelesnog odgoja.

Navečer je, ne govoreći ništa o svjedodžbi, pitala tatu zašto joj stalno ponavlja da treba pisati zadaću, naučiti sve za školu, imati dobre ocjene...

Odgovorio je: „Nema ništa bez škole i bez dobrih ocjena – ni dobrog posla, ni dobrog života, ni sreće“.

„A jesi li ti sretan?“, pitala je Danka oca.

Odgovorio je: „Jesam, posebno sam sretan jer imam tebe i tvog brata, a sreću dijelim i s mamom.“

Danka se sjetila kako tata često zna govoriti kako je zadovoljan na poslu kojega radi već 20 godina i kako mu nije težak jer voli projektirati, jer voli to što radi... Čula je to često u njegovu uredu, u kojem radi i mama, i u kojega ona rado navraća.

I odmah je pomislila kako uz sve one dvojke tata zapravo nije dobro izračunao za što su potrebne petice, a za što – dvojke.

A njoj se projektiranje baš sviđa. A za to, izgleda, ne trebaju petice.

1. Pričaju li odrasli o tome kako su oni učili?
  2. Što želi raditi Danka kad odraste?
  3. Zašto je Dankin tata sretan?
  4. Gdje su bile skrivene tatine dvojke i trojke?
  5. Rade li Dankini roditelji zajedno?
-

Voćna priča

U drvenoj zdjeli na bijelom, okruglom stolu nalaze se četiri voćke.

Jabuka, naranča, mango i grožđe.

Od prvog susreta natječu se tko je od njih ukusniji i sočniji.

Jabuka smatra kako je ona kraljica voća te kako nije upitno da je upravo ona najbolja i najzdravija. Osim toga, kao svoju prednost navodi i to što se od nje mogu napraviti ukusne pite, štrudle i kompot.

Naranča se podrugljivo nasmijala na izjave jabuke jer tvrdi kako je baš ona najsočnija i najmirisnija voćka u zdjeli. Njezini sokovi daleko su najtraženiji, a često je i bitan sastojak mnogih torti i kolača, pa čak i čokolada.

Mango se oholo zakašljao kada je čuo jabuku i naranču jer misli da je previše egzotičan da bi uopće razgovarao s ostatkom voća u zdjeli. Smatra da mu nisu ni do koljena te da bi bez njega svaka voćna salata bila istog okusa.

Grožđe pak kao svoj najjači adut navodi kako to što se od njega pravi vino, ali i činjenicu da izvrsno prija uz sir i pršut.

Dok su se oni prepirali, djevojčica Mila je svojoj mami govorila kako je sretna jer se u zdjeli nalazi njezino najdraže voće.

Kada su voćke iz zdjele to čule, odlučile su se pomiriti i prihvatiti da je svaka od njih posebna i vrijedna na svoj način.

1. Koje se voćke nalaze u zdjeli?
  2. Što jabuka misli o sebi?
  3. Tko se podrugljivo smijao kada je čuo izjave jabuke?
  4. Što naranča smatra svojim glavnim prednostima u odnosu na druge voćke?
  5. Koja voćka misli da je najegzotičnija?
  6. Što se pravi od grožđa i uz što se grožđe odlično slaže?
  7. Čija je izjava bila razlog pomirbe voćki?
-

Fluto i njegov nos

Fluto je čupavi, kremasti pas veličine Florinog ruksaka. Ima šiške koje mu padaju u oči i brk koji stalno zalizuje. Od svega ima najveće srce. U njemu prebivaju ljubav, hrabrost i pečena riba.

Fluto je Florin pas, znate? Flora je djevojčica koja svira flautu. To isto sigurno znate? E sad, Flora ima i mamu kojoj je ime Klaudia i tatu kome je ime Bruno. Oni ništa ne sviraju. Mama se svejedno hvalisa kako je u prvom razredu najbolje svirala triangl. Flora se mami tada samo nasmješi. Ona zna koliko znači podrška. Podrška znači da kad netko nešto stvara mi mu pomognemo tako što smo kraj njega, u mislima ili zapravo.

Fluto je, ljudi, prava podrška. Jeste zaboravili na Fluta? Ah, o njemu je priča, ali moram prije spomenuti Florinog brata Oktavijana. Njemu je tata Bruno dao ime jer je čitao povijesne romane. U isto vrijeme kad je i mama Klaudija svirala triangl; on u Prozoru, a ona u Vratima. (Dobro ste čuli, tako se zovu mjesta u kojima su odrasli Florini roditelji!)

Oktavijan je sjajan dječak koji voli plesti konopčice oko drveta i oponašati pauke. Ne voli kad mu sunce ide u oči čim izađe iz kuće. Rado šeta bos, bilo ljeta ili zima. Ne voli kad ga Fluto poliže po licu, ali voli zaspiti u njegovom krznu.

Flora i Fluto su često odlazili na potok iza kuće. Tamo bi ona svirala flautu i skupljala gljive, a on bi glumio tajnog tamanitelja mušica. Samo, to baš nije moglo biti tajna...

Fluto bi na svaku mušicu lajao!

Jednom su tako uživali u skupljanju šarenih kamenčića kraj potoka. Prekinula ih je strašna buka. Bučilo je kao da netko lupa o lonce i zvrnda žlicama. To je čudno za šumu. Fluto je potrčao hrabro u smjeru zvuka. Flora ga je dozivala i brinula kamo će. Krenula je za njegovim prašnjavim tragovima. Fluto je prebrz, izgubili su mu se tragovi. „Bolje da se vratim“, mislila je Flora. „Fluto se uvijek vrati na mjesto gdje smo na početku bili on i ja.“ Flora je čekala sad već dvadeset i tri minute, a Fluta nije bilo. Mušice su joj dodijavale. Nema ih tko tjerati.. khm, ovaj, loviti.

Tada začuje poznati lavež. Fluto! Približavao se brzinom strijele u prašnjavom trku. Lajao je neprestano pozivajući Floru da krene za njim. Ona je ipak pozvala tatu da idu svi zajedno. Tata je već čuo gužvu iz garaže. Fluto ih je odveo do grmlja u sred šume. Još malo unutra bila je jama u kojoj je ležao kamper.

~ Kamper je čovjek koji ode na izlet i umjesto da spava doma, spava vani. Tamo sastavi i namjesti šator i kuha si ručak na maloj vatri, umjesto na štednjaku. ~

Ahaa! Zato ima lonce i žlice! Kamperu je zapela noga između dvije stijene i nije ju mogao izvući. Pomoć je mogao pozvati samo tako da lupa o lonce. Hvala bogu pa ga je Fluto pronašao. Sjajni pseći nos! Florin tata je uz pomoć dasaka odgurao jednu stijenu u stranu. Kamper je izvukao nogu i poskočio od sreće

„Hvala vam do neba! Hvala tebi, maleni! Tvoj nos me našao!“

Fluto je ponosno zalizao svoj brk i krako zalajao. Sigurno je rekao „Nemaš beda, stari!“. Svi su otišli Florinoj kući. Tamo su pekli ribu koju je kamper ulovio prije nezgode. Pogodite tko je od svih dobio najveću ribu?

1. Koliko je ljudskih članova obitelji u ovoj priči?

Zaokruži : 1 2 3 4 5

2. Opiši Fluta.

3. Kako se zove Florin brat?

4. Koju životinju oponaša Oktavijan:

a) lisicu

b) pauka

c) pauna

5. Kako je Oktavijan dobio ime?

6. Što svira Flora?

- a) klavir
- b) fagot
- c) flautu

7. Što je Fluto rado lovio?

8. Što je Fluta najprije privuklo duboko u šumu?

- a) zvuk
- b) miris
- c) okus

9. Koga je Fluto pronašao u šumi?

10. Što su radili kad su stigli kući?

11. Nacrtaj kako zamišljaš Fluta.

Loća nije voljela učiti

Bila jednom jedna djevojčica Loća koja nije voljela učiti. Voljela je ići u školu i tamo se družiti s prijateljicama. Na likovnom je voljela crtati, na glazbenom pjevati a na tjelesnom trčati. Ali kada je trebalo na matematici računati, čitati i rješavati zadatke na prirodi, nije bila toliko oduševljena školom.

Na početku školske godine još je slušala učiteljicu, rješavala zadatke u školi i one koji su za zadaću. Kako se bližio Božić i kraj polugodišta, Loća je sve manje i manje radila. Na satu je gledala kroz prozor. Uvijek bi vani našla nešto zanimljivo za gledanje. Ili je domar čistio lišće na livadi ispred škole, ili je gledala kako se ptice igraju prije odlaska na jug ili je samo promatrala ljude koji prolaze. Tako nije uspjela zapisati ni ono što se radilo u školi ni ono što je za zadaću.

Loći su roditelji pustili da sama radi zadaću. I kada bi se vratili doma s posla samo bi je pitali je li riješila svu zadaću, treba li pomoć oko nečega i hoće li da zajedno uče. No, Loća im je uvijek rekla da je sve sama napravila i da ne treba pomoć.

Jednog hladnog petka mamu je na poslu iznenadio poziv iz škole. Učiteljica je nju i tatu hitno zvala na razgovor. Kada su došli u školu, učiteljica im je pokazala Lotine bilježnice u kojima ništa nije bilo napisano osim naslova. Roditelji su se neugodno iznenadili. Nisu znali da Loća ne radi na satu niti da ne piše školske zadatke. Učiteljica im je rekla da je Loti morala podijeliti jedinice iz skoro svih predmeta. Dogovorili

su se da će Lota u bilježnicu prepisati sve što joj nedostaje te da će se mama i tata svaki dan potpisati uz domaću zadaću. na taj način će provjeriti je li je Lota napisala.

Kada su mama i tata došli kući bili su jako tužni. Vjerovali su Loti da izvršava svoje školske obaveze. Posjeli su li je na kauč u dnevnoj sobi i razgovarali s njom. Rekli su da su tužni i razočarani. Dogovorili su se kako će sada cijeli vikend raditi da bi nadoknadili ono što Lota nije napravila za školu i neće ići u kazalište kako su se dogovorili.

Dogovorili su se i da im Lota sada svaki dan pokazati što je radila u školi i zadaću. A dok ne budu sigurni da Lota ispunjava sve školske obaveze, ona neće ići na igranje u park. Lota je bila jako tužna ali znala je da je sama kriva.

Od tog dana Lota je uvijek radila na satu i pisala domaću zadaću.

1. Što Lota nije voljela?
2. Što Lota voli raditi u školi?
3. Koju je kaznu dobila Lota zbog svog nerada u školi?

Priča o kaputu

U ormaru je stajao zimski kaput. Bio je debeo, pernati, topao i nježan. No, na njemu su bile rupice, pokoja ogrebotina i končići koji su virili. Nije to ništa neobično. Taj kaput je jako star. Više od 30 godina. Mnoge je zime štitio i čuvao od hladnoće gospodina Davora. Gospodin Davor radio je u trgovini igračaka. Volio je izrađivati igračke od drveta ili tkanine. Kaput je uvijek bio s njim u mjesecima kada je bilo najviše posla i najviše gužve. Zimi. Zimi su sve gospođe kupovale igračke za svoju djecu. Igračke su zamotale i stavljale ispod božićne jelke.

Gospodin Davor znao je koliko su te igračke važne djeci pa je u svaku igračku uložio puno truda i ljubavi. A kaput? Kaput je sve gledao i bio uz gospodina Davora. Bio je uz njega kada je jurio po drvo koje će oblikovati, kada je tražio novu tkaninu, kada je sto puta čekićem lupio svoj prst, kada je slušao zadovoljne riječi gospođa, kada je čuo smijeh djece koja su dobila igračke. Najviše je volio biti uz njega kada je donio poklone svojoj unučici Mariji i unuku Petru. Tada se u zraku osjećala najveća količina ljubavi. I dok je u ormaru čekao da dođe zima, kaput je uvijek maštao o novim igračkama i sretnim licima. I svake je godine čim je zahladilo došao gospodin Davor, otresao kaput i krenuo zajedno s njim u nove pustolovine.

1. O kojem odjevnom predmetu govori ova priča?
  2. Gdje se kaput nalazi dok nije zima?
  3. Koliko godina gospodin Davor ima svoj kaput?
  4. Gdje radi gospodin Davor?
  5. Zašto gospodin Davor zimi izrađuje igračke s puno ljubavi i truda?
  6. Kako se zovu unuci gospodina Davora?
  7. Tko je strpljivo čekao gospodina Davora da dođe po njega kada zahladi?
-

Borna je krenula na put

Borna je krenula na daleki put prema moru. Budući je početak jeseni ima vrućih dana i hladnih noći pa treba toplu odjeću ali i nekoliko laganijih stvari.

Uzela je veliki crni kovčeg i mali bijeli ruksak. U kovčeg je prvo spremila donje rublje i stvari za osobnu higijenu. To su stvari bez kojih se ne ide na put. Zatim je spremila hlače i dvije majice dugih rukava, trenirku i jaknu. Za kišne i hladne dane.

Haljine voli nositi kada je vruće i s prijateljicama ide na sladoled. Kratke hlače i majice trebaju joj za igranje na plaži. Pripremila je tri kompleta hlača i majica.

Sjetila se spremiti i čarape koje su još bile mokre jer ih je zaboravila staviti na sušenje.

Od obuće ponijela je sandale, natikače i papuče, a patike je odmah obula.

U ruksak je spremila novčanik, maramice i dječji parfem koji uvijek rado koristi.

Borna voli čitati pa je spremila i slikovnice i nekoliko stripova da se zabavlja kada je u kući.

Želimo Borni sretan put i dobar provod!

Pročitaj tekst ponovno i zaokruži svako b i podcrtaj svako d.

Pronađi i zaokruži pojmove koji označavaju odjeću.

Pronađi i podcrtaj pojmove koji označavaju obuću.

Dopiši pojmove suprotnog značenja:

bijelo - _____

mokro - _____

veliko - _____

široko - _____

vruće - _____

unutra - _____

sunčano - _____

blizu - _____

Tri kapljice

Na izvoru rijeke živjele su tri prijateljice kapljice: Bućka, Mućka i Tućka. Svaki dan su zajedno plivale, skakale, ronile, igrale se s ribicama, zabavljale i uživale u rijeci i radostima koje im je pružala čista i blistava izvorska voda. Imale su puno prijatelja. Na obali je stari rak volio čistiti svoja kliješta i oklop. Kad bi ugledao tri prijateljice veselo bi im mahnuo. Mali šarani voljeli su se natjecati u brzom plivanju, a kapljice su navijale i bodrile ih. Vikendom su Bućka, Mućka i Tućka često odmarale na oklopu velike zelene kornjače. Život na izvoru bio je lijep i bezbrižan.

Jedne subote dok su veselo plivale čule su neke neuobičajene zvukove. Nije to bio niti pjev ptica, niti šum vjetra niti šuštanje lišća. Bio je to žamor ljudskih glasova koji su se približavali izvoru. Skupina turista nosila je na leđima ruksake, na glavama šešire, a u rukama plastične boce. I dok su punili svoje boce na izvoru, kapljica Bućka našla se zarobljena u plastičnoj boci jednog dječaka. Snažno se opirala, udarala i dozivala svoje prijateljice, ali se nije uspjela osloboditi. Samo je gledala kako se udaljava od svog izvora i doma. Bila je tužna i umorna te je pala na dno boce i zaspala. Kada se probudila shvatila je da se nalazi na kuhinjskoj polici. Stajala je tamo danima jer je dječak na nju zaboravio. Željela se što prije vratiti kući te je promatrala što dječakova obitelj čini s vodom. Dok je dječak prao zube, voda je neprestano tekla. Kada bi tata prao auto, svaki put bi zaboravio zatvoriti crijevo za vodu. Mama je često čistila kuću i koristila puno kemikalija koje je stavljala u vodu. Kapljica je shvatila da ljudi nemilice troše pitku vodu

ne razmišljajući što to znači za život. Bila je tužna i nesretna.

Nakon nekoliko dana, dječak je ponovno ugledao bocu na kuhinjskom ormariću. Odlučio je prosuti ostatak vode u sudoper. Bućka se odjednom našla u odvodu. Na svom je putu vidjela puno prljavštine, bakterija i kemikalija. Zaprepastila se! Dok je tako tugovala čula je dozivanje: „Bućka, Bućka“. Okrenula se i ugledala starog raka. Razveselila se kao nikada prije. Rak joj je rekao: „Tako sam sretan što te opet vidim! Idemo kući!“. Kada su Mućka i Tućka ugledale Bućku skakale su od radosti i veselja. Bućka im je pričala o svojim doživljajima i poučila ih kako čuvati i brinuti se o vodi. Svi su konačno bili na okupu i slavili prijateljstvo.

1. Gdje su živjele tri prijateljice kapljice?
2. Kako su se zvale?
3. Što su svaki dan radile zajedno?
4. Što je stari rak radio na kamenu?
5. U čemu su se natjecali mali šarani?
6. Što su čule jedne subote?

7. Kako je izgledala skupina turista koja je došla na izvor?
  8. Što se dogodilo s kapljicom Bučkom?
  9. Kamo je dospjela?
  10. Što je promatrala dok je bila zarobljena u boci?
  11. Što ju je rastužilo?
  12. Kako je dospjela u odvod?
  13. Tko joj je pomogao da se vrati kući?
  14. Kako je priča završila?
-

Tigrasti slon

U dalekoj Africi živio je mali slon sa svojom obitelji. Volio je promatrati svijet oko sebe. Osobito se divio tigrovima jer su bili snažni, brzi i imali prekrasno prugasto krzno. Sanjario je i razmišljao o tome tko bi mu mogao pomoći da bude poput tigra.

Jednog dana je šetao uz rijeku i naišao na krdo snažnih bizona koji su pili vodu i odmarali se u hladu. Zastao je i upitao ih: „Kako ste uspjeli postati tako snažni?“ Najveći bizon mu je odgovorio: „Moraš biti ustrajan i puno vježbati.“ Slonić je nabavio utege i prionuo na posao. Vježbao je i puno se trudio, ali nije postajao snažniji. Bio je tužan i zabrinut i pitao se: „Zašto i ja ne mogu postati snažan?“ Pozdravio se sa bizonima i odlučio krenuti dalje. Hodao je i sreo brzu antilopu. Zastao je i upitao: „Kako si uspjela postati tako brza?“ Antilopa mu je odgovorila: „Moraš biti ustrajan i puno trčati.“ Slonić je nabavio udobne tenisice i počeo trčati. Iako je trčao svaki dan nije postajao brži. Ponovno se rastužio i zabrinuto se pitao: „Zašto i ja ne mogu postati brži?“ Pozdravio se s antilopom i odlučio krenuti dalje. Nakon kraćeg vremena naišao je na prugastu zebdu. Očarano joj je rekao: „Volio bih imati pruge poput tigra. Možeš li mi pomoći?“. Zebra je pripremila boje i kistom počela povlačiti pruge. Slon je napokon bio sretan i veselo krenuo kući. No na putu do kuće spustila se jaka kiša i isprala slonove pruge.

Kada se ugledao u lokvi vode rastužio se i zaplakao. Podigao je pogled i ispred sebe vidio tigra. Tigar ga je upitao: „Zašto plačeš?“, a slon je odgovorio: „Želio sam biti

snažan, brz i lijep kao ti.“ Tigar se zamislio i odgovorio mu: „Ti ne trebaš biti kao ja. Najveći si od svih nas, a tvoja velika obitelj je ponosna na tebe. Svi smo različiti i u tome je bogatstvo.“ Slona su dirnule tigrove riječi. Vratio se kući i zahvalno zagrlio svoju obitelj.

1. Gdje je živio mali slon?
  2. Kojoj se životinji mali slon osobito divio? Zašto?
  3. Što su radili bizoni kraj rijeke?
  4. Pronađi i prepisi rečenicu iz koje saznaješ što je mali slon pitao bizone?
  5. Zašto je mali slon nabavio tenisice?
  6. Mali slon je želio imati pruge poput tigra? Koga je tražio za pomoć?
  7. Zašto su mu se pruge na kraju isprale?
  8. Kako se osjećao?
  9. Tko ga je ohrabrio? Kako je to učinio?
  10. U priči pronajdi jednu upravnu rečenicu i pretvori ju u neupravnu rečenicu.
-

Prijateljstvo vjeverice Ratke i zeca Brzog

Bliži se jesen i dani su kraći. Sunce već nakon sedam sati navečer juri na počinak. Moramo priznati da se sunce ovog ljeta poprilično naradilo. Podarilo nam je pregršt lijepih sunčanih dana, poneku kišnu kap te malo vjetra za osvježenje.

Vrijedna vjeverica Ratka umorila se od skupljanja plodova za zimu. Napunila je punu vreću jabuka i badema, a ubacila je i pokoju slasnu mrkvu.

Odlučila je posjetiti svog prijatelja, zeca Brzog i odnijeti mu malo hrane.

Brzi zna da Ratka najviše voli ukusne gljive i lješnjake pa joj je pripremio skromnu gozbu. Ratka miris lješnjaka nanjuši čak i ispod snježnog pokrivača. Upravo se zato već na ulazu u Ratkovu kuću obradovala mirisu preprženih lješnjaka.

Njih su dvoje prijatelji već jako, jako dugo. Priča je to koja nikoga ne ostavlja ravnodušnim. Zec Brzi pomogao je izbaviti vjevericu Ratku od nevolja i opasnosti koje su joj prijetile od strašnog vuka Trka. U tom spašavanju vjeverice Ratke, zec Brzi je ozlijedio svoje prednje šapice. Nakon toga mu je postalo teško nositi hranu i izvršavati svoje uobičajene obveze.

Otada Ratka pomaže Brzom. Zahvalna mu je do kraja života na njegovom hrabrom činu. Uvijek skuplja hranu i za njega te mu pomaže oguliti mrkvice, urediti šapice i pospremiti nastambu.

Prijateljstvo je pravo jedino onda kada nam ništa nije teško napraviti za prijatelja. Prijatelji nikad ne zaboravljaju tko im je bio pravi prijatelj kada im je to bilo najpotrebnije.

1. Koje godišnje doba u priči uskoro završava?
2. Podcrtaj rečenicu iz koje saznajemo kakvo je bilo to godišnje doba.
2. Kojim je plodovima vjeverica Ratka napunila svoju vreću?
3. Što Ratka najviše voli jesti?
4. Kako je zec Brzi pomogao Ratki?
- 5. Dopuni rečenicu riječima koje nedostaju:
 “U tom _____ vjeverice Ratke, zec Brzi je _____ svoje _____.”
6. Što zec Brzi više nije mogao raditi nakon svoje ozljede?
7. Kako bi opisao postupak zeca Brzog kojim je spasio vjevericu Ratku?
8. Na koji način vjeverica Ratka pomaže zecu Brzom?
9. Što misliš koje osobine trebaju krasiti prave prijatelje?

Neobičan san

Luka i njegov mlađi brat Ivan dijelili su sobu. Živjeli su u malom stanu na petom katu nebodera. Budući da je soba bila mala, uz stol i ormar ostalo je mjesta tek za krevet na kat. Luka je išao u osmi razred, a Ivan u drugi. Luka je volio fotografirati i igrati nogomet, dok je Ivan bio učenik prvog razreda glazbene škole. Jednog popodneva, dok je Ivan vježbao svirati gitaru, Luka je pripremao ispit iz fizike. Budući da mu je bilo teško misliti u preglasnoj sobi, odlučio je otići učiti u obližnju gradsku knjižnicu.

Ponio je sve papire i knjigu za učenje. Čim je stigao u knjižnicu svidjela mu se tišina i činjenica da nije bilo Ivanovog orkestriranja. U knjižnicu su povremeno ulazili ljudi vraćati i posuđivati knjige, ali uglavnom je bio sam. Osim njega tu je bila i knjižničarka koja je pregledavala knjige i slagala police.

Otvorio je knjigu i započeo čitanje. Zadubio se u čitanje te se u trenu našao na nekom čudnom mjestu. Pogledao je lijevo i desno oko sebe. Bio je to nekakav laboratorij. Sve je vrvjelo žicama, gumbima i prekidačima. U daljini je ugledao osvjetljena vrata. Krenuo je prema izlazu, a u susret mu je došao čovjek kojeg je vrlo lako prepoznao. Bio je to slavni Nikola Tesla. Pozdravio ga je, a Tesla ga je zamolio da pođe s njim te mu pomogne u izvođenju pokusa. Prošetali su se po golemom laboratoriju te došli do manjeg željeznog kaveza. Tesla ga je zamolio da uđe u kavez. Namjeravao je pustiti električnu struju oko kaveza te pokazati Luki nešto zanimljivo. Uspio ga je uvjeriti da mu neće nauditi.

Namjestio je sve prekidače i netom prije nego što je pritisnuo sklopku za paljenje struje, Luka je osjetio kako ga netko tapša po ramenu. U tom trenutku podigao je glavu s knjige te shvatio kako je od umora zaspao za stolom. Probudila ga je gospođa knjižničarka rekavši mu da je radno vrijeme knjižnice završeno te da bi se trebao ići odmoriti. Ah ... sada ne preostaje ništa drugo nego kod kuće sjesti za stol, otvoriti knjigu i čekati nastavak neobičnog sna.

1. Gdje su živjeli Ivan i njegov brat Luka?
2. Luka se bavio _____, a Ivan je _____.
3. Gdje je Luka otišao i zašto?
4. Koji predmet je Luka morao učiti?
  - a) Matematiku
  - b) Hrvatski jezik
  - c) Fiziku
  - d) Kemiju
5. Gdje se odjednom Luka našao?
6. Koga je susreo Luka u potrazi za izlazom?

7. Što ga je Nikola Tesla zamolio?
  8. Je li Luka pomogao Tesli u provedbi projekta?
  9. Što se dogodilo kada je Tesla propustio struju kroz kavez?
  10. Tko je probudio Luku?
  11. Što će Luka napraviti kada dođe kući?
-

U selu vrtnih patuljaka

Stiglo je proljeće. Pčelice zuje. Nebo je puno bijelih oblačića. Leptiri u prolazu razgovaraju o vremenu i novostima na livadi. Lirgul Dirgul je odlučio otići na izlet izvan grada. Posjetit će selo vrtnih patuljaka.

lšao je vlakom. Na stanici ga je dočekaao njegov ujak. Lirgulov ujak je stolar, ili bolje rečeno drvar. Njegov je posao šetati po šumama i gradskim parkovima i brinuti se o drveću. On im popravlja rupe u deblu i vraća grane koje je slomila oluja. On živi u zelenoj kućici sa smeđim prozorima oko kojih rastu grančice. Ali, prvo će skupa posjetiti Lirgulovu tetu Miolu Violu. Ona je vrtlarica i živi u ljubičastoj kućici sa zelenim krovom. Na krovu njezine kućice su košnice u kojima žive njezine pčelice. Miola Viola uzgaja cvijeće i sadi ga u šumama i parkovima. Kod tete su popili čaj od ljubičica. Tamo je bila i njezina prijateljica Lola Paola. Lola Paola je slikarica. Zapravo je to poprilično naporan posao. Lola Paola po cijele dane skuplja boje po vrtovima i šumama u male kantice. Slikarice imaju važan posao. Njihova je dužnost sačuvati boje proljeća, ljeta i jeseni preko zime i vratiti ih u prirodu iduće godine. Njezin je vrt uvijek neuredan, tamo je hrpa razbacanih kantica s bojama. Bio je tamo i Lirgulov prijatelj iz školskih klupa. Lirgul se baš razveselio! Tako dugo nije vidio Tanca Panca. Tanac je novinar. On piše za Šumske novine i daje savjete za vrtlarstvo u jednom ljudskom časopisu. Zapravo, ljudi ne znaju da ih on savjetuje, on jednostavno ispravi pogreške koje ljudi napišu o biljkama. I njegova kuća s plavim krovom

izgleda kao stranica iz novina. Svi patuljci koji imaju neka pitanja ili obavijesti, jednostavno to napišu na zidove njegove kuće. Kraj njegove kuće živi još jedna školska prijateljica. Sitna patuljčica Lala Mala priprema čajeve od ljekovitih trava i živi u kući boje maslačka.

Nakon čaja, Lirgul se uputio pozdraviti prijatelja svoga djeda. Njegova je kuća na samom kraju sela. Neobična je jer ima narančasta vrata i ljubičaste točkice. Našli su ga kako odmara na klupi pred kućom i promatra gnijezda na svom krovu. Lirgul Dirgul je proveo ostatak poslijepodneva slušajući priče iz vremena kada je njegov djed bio mladi patuljak s nepunih stotinu godina...

Nacrtaj kućice Lirgulovih prijatelja.

---

*Objavljeno uz dopuštenje izdavača. Kelić, M. (2022).
Ovladavanje čitanjem - Priručnik za logopede, učitelje
i roditelje. Jastrebarsko: Naklada Slap.*